

בש"פ 3330/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3330/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר ב-45 ימים נוספים, לפי סעיף
62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ח באייר התשע"ה (17.05.2015)

בשם המבקשת: עו"ד עילית מידן

בשם המשיב: עו"ד רמזי קטילאת

החלטה

1. נגד המשיב ואחרים, הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים (בשבתו כבית משפט לנוער), שבו יוחסו למשיב עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין; מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין; עבירת ניסיון היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין;

עמוד 1

ועבירת ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 274(2)+(3) וסעיף 25 לחוק העונשין.

המדובר בהתנכלות לתחבורה באזור פסגת זאב, בין בדרך של השלכת אבנים או סלעים לעבר מכוניות נוסעות, ובין בדרך של הפרעה לשוטרים ותקיפתם, בעת שהללו ביצעו את תפקידם, במטרה לסכל את מעשיהם של המשיב וחבריו.

2. בסופו של יום, החליט בית משפט קמא לאפשר את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, כאשר, בין היתר, נדרש המשיב להפקיד סכום של 6,000 ₪, לאחר שסכום זה הופחת פעם אחר פעם, בהתחשב במצבה הכלכלי של משפחת המשיב.

3. יצוין, כי הזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום נוצל על-ידי הצדדים לצורך ניהול מו"מ, על מנת לבחון את האפשרות להגיע להסדר בתיק זה, אך, ככל הנראה, הדבר לא הסתייע, ולפיכך נקבעו שלושה מועדי דיונים, לשמיעת הראיות בתיק: 8.6.2015, 9.6.2015, ו- 8.9.2015.

הבקשה שלפניי היא להאריך את מעצרו של המשיב, שהינו קטין, ב-45 ימים, החל מיום 19.5.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 40091-11-14, בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

4. לאחר בירור עם בא-כוח המשיב, אשר שוחח גם עם אביו של המשיב, שנכח באולם, הסתבר לי כי אין אפשרות (או אין נכונות), להפקיד את סכום הערובה, בסך 6,000 ₪, על מנת לאפשר את שחרורו של המשיב לחלופת המעצר. בנסיבות אלה, אינני רואה מנוס מהארכת מעצרו של המשיב, כמבוקש על-ידי המדינה, ויש להצטער על כך, שמשפחת המשיב אינה עושה מאמץ ראוי, על מנת להביא לשחרורו של המשיב לחלופת המעצר, תוך הפקדת הסכום הנדרש. יש להדגיש, כי מדובר בהפקדה שתוחזר למשפחה, ככל שהמשיב יעמוד בתנאי השחרור לחלופת המעצר.

5. עם זאת, הנני מבקש להעיר כי אינני רואה מקום לדחייה כה ארוכה של מועד הדיונים השלישי, שנקבע על-ידי בית משפט קמא, לחודש ספטמבר 2015, ואכיר תודה לבית משפט קמא אם יקבע את כל דיוני ההוכחות בתיק, בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

6. סוף דבר, הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 19.5.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 40091-11-14, בבית המשפט המחוזי בירושלים (בשבתו כבית משפט לנוער), לפי המוקדם.

הנני חוזר ומדגיש כי עדיין פתוחה הדרך בפני המשיב ומשפחתו להפקיד את סכום הערובה, ובכך ניתן יהיה לשחרר את המשיב לחלופת המעצר המוצעת.

ניתנה היום, כ"ח באייר התשע"ה (17.5.2015).

ש ו פ ט

עמוד 2

